

Beste Peter,

Wat een grote stap, en wat vind ik het heerlijk dat we een stap naar de toekomst maken. Het is natuurlijk een grote stap, maar iemand vertelde me eens: "Spring altijd in het diepe, het ondiepe doet namelijk zeer!" En natuurlijk is nog niet alles duidelijk, maar ik vind het een noodzakelijke stap als we in de toekomst nog een kerk willen hebben. En dat wil ik. Een steeds terugkerende vraag is toch wel: Hoe kunnen we parkeren met auto of fiets? Ik zou het fijn vinden als we daar nu, nu de aankoop een feit is, wat concretere antwoorden op kunnen krijgen. Het antwoord kan natuurlijk ook zijn: wat wordt op dit moment concreet gedaan om de parkeer kwestie aan te pakken?

Vanavond zitten ouderlingen en voorbereidingsgroepen bijeen voor de eerste vergadering 'commissie kerkelijk leven'. Ik zit daar ook bij. Ik kwam vanmorgen in de supermarkt al een (jeugd)ouderling tegen van een andere wijk. Wij merkten allebei dat de beslissing om de Waterstaatskerk te kopen ons nieuwe energie geeft, nieuwe kracht, nieuwe ideeën, inspiratie. En, niet onbelangrijk, we hebben veel meer het idee dat we samen de toekomst aankunnen. Een gezamenlijk doel schept toch een band. We gaan samen invulling geven aan het gevoel van kerk-zijn. Mooi toch?

En ik denk dat het samen doen, samen werken, ook in onze samenleving weer centraler gaat staan. Samen kun je immers zoveel meer? Grappig dat kinderen van nature al graag samenwerken, maar dat veel volwassenen dat niet meer zo makkelijk vinden. Alhoewel concessies doen voor alle leeftijden moeilijk blijft. Kan jij dat verklaren?

Hartelijke groet,

Janine Vermeij

Dag Janine,

Een stap naar de toekomst geeft energie. Vrijwel alle gemeenteleden gaven zes jaar geleden al aan 'liever stappen vooruit' te zetten dan nog eens een saneringsscenario mee te maken. Toch kan de grote beslissing die nu is genomen voelen als een sprong in het diepe. Maar dan wel met een wijds perspectief! Tijdens de open dag zag je het in de ogen van de bezoekers. Zo ook tijdens de bijeenkomst waar jij gisteravond naar toe ging. Met zestig mensen die nu betrokken zijn bij kerkdiensten in de wijkkerken. De aanpak was helder: eerst elkaar vertellen over eigen ervaringen, uitdagingen en verwachtingen. Daarna informatie geven en elkaar enthousiast zien worden over wat je samen zou kunnen doen.

Concessies zijn dan niet aan de orde. Als je iets met elkaar doet, doe je het ook vóór elkaar. Dat is een bron van inspiratie en energie op zich. "Een topavond", zeiden sommigen, een feest. Net als na een soortgelijke bijeenkomst van het jongerenwerk. De 'commissie kerkelijk leven' gaat zo verder in andere werkvelden in de kerk. Steeds beginnen bij eigen ervaringen van mensen, en dan terecht komen bij gezamenlijke mogelijkheden. Zo kan enthousiasme ontstaan en groeien. Waar dat niet gebeurt: niets hoeft. Veel kan blijven zoals het is. Het zou zonde zijn als goedlopende activiteiten of netwerken uit elkaar vallen.

Natuurlijk hebben gisteren ook regelaars van de autodiensten uit de drie wijken elkaar ontmoet. Een goed functionerende autodienst is voor de bereikbaarheid super belangrijk. Met of zonder personenbusje (er ligt al een aanbod). Onder de kerk is plek voor auto's. Er is een lift naar boven. Maar meer parkeerplaatsen dichtbij zijn welkom, zeker op zondag. Goed idee om als kerk met onze burens te praten, met vaak op zondag lege parkeerplekken. Voor fietsen kijkt de bouwcommissie naar mogelijkheden voor een stalling. Kortom, ideeën en initiatieven genoeg op weg naar heel concreet. Elk goed idee is welkom.

Hartelijke groet, ds. Peter Hendriks

